

Vrba plazivá

Salix repens L.

Stupeň ohrožení: C1

POPIS

Keř 0,3-1,0(-2,0) m vys. se vzpřímenými větvemi, polehlé větve snadno koření. Letorosty tenké, chlupaté, stejně jako pupeny. Listy střídavé, čepel eliptická až podlouhlá, 2-5 cm dl., celokrajná nebo nezřetelně pilovitá, hustě hedvábitě chlupatá (chlupy rovnoběžné se střední žilkou), řapík 1-4 mm dl., palisty zřetelné. Listy sušením černají. Samčí jehnědy elipsoidní, 1,0-1,5 cm dl., květy se 2 tyčinkami, nitky na bázi lysé nebo chlupaté. Samičí jehnědy široce válcovité, 0,7-1,5 cm dl., semeník většinou hustě chlupatý, čnělka krátká, blizny vidličnaté. Listeny v horní části červenofialové až černohnědé, hustě kadeřavě chlupaté. Kvete před rašením listů.

EKOLOGICKÉ NÁROKY

Vrba plazivá je světlomilný a vlhkomilný druh snášející stagnující vodu. Osidluje vlhké až rašelinné louky, většinou na kyselých podkladech, v Polabí i na černavách. Diagnostický druh svazů *Molinion* a *Sphagno warnstorffiani-Tomenthypnion*, dále *Salicion cinereae* a *Betulion pubescentis*.

ROZŠÍŘENÍ

V České republice zřídka až velmi vzácně v s. a z. Čechách, s těžištěm v suprakolinním až submontánním stupni. V termofytiku jen ve Středním Polabí (Lysá n. Labem, Velenka), v mezofytiku v Halštrovské vrchovině, Smrčinách, Českém lese, Tepelských vrších, Plzeňské pahorkatině, Šluknovské a Frýdlantské pahorkatině (tady dosti hojně), Lužické kotlině, Rálsko-bezdězské tabuli (hojně na Dokesku) a Sudetském mezihoří. V oreofytiku jen v Krušných horách.

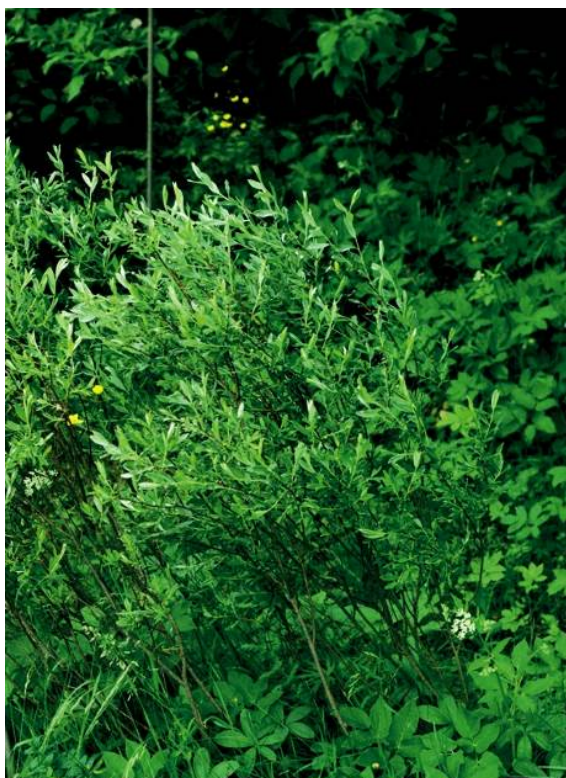
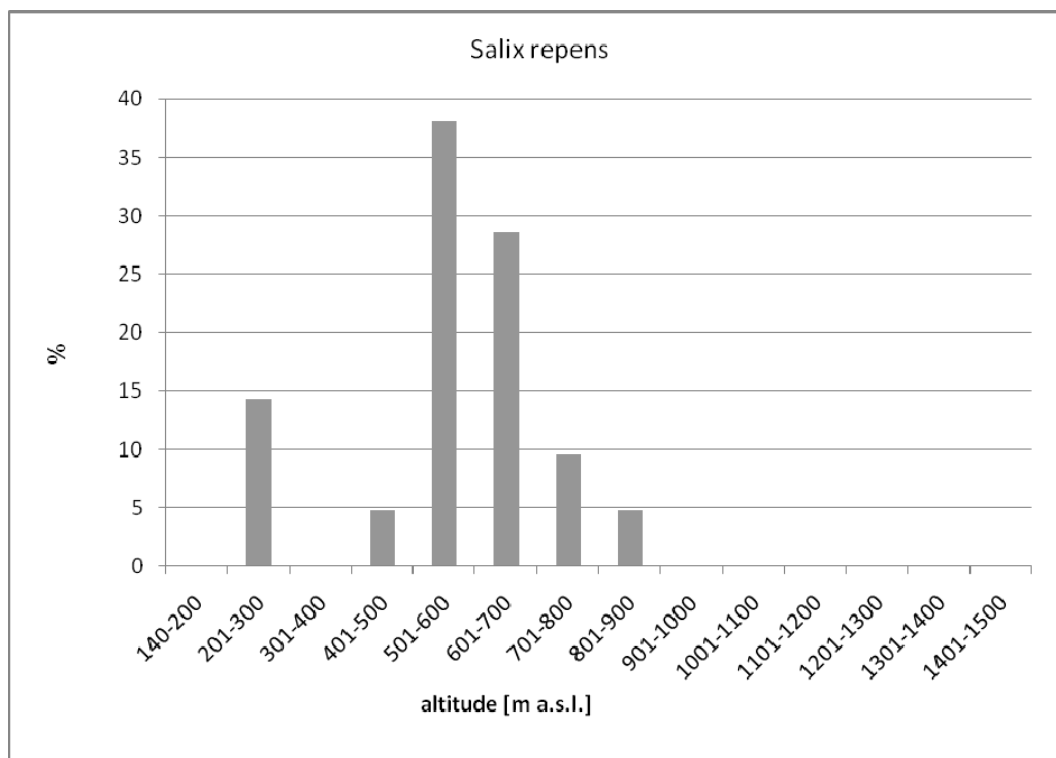
Západní, s. a stř. Evropa, jižně do s. části Balkánského polostrova, chybí v s. Skandinávii.

PŘÍČINY OHROŽENÍ

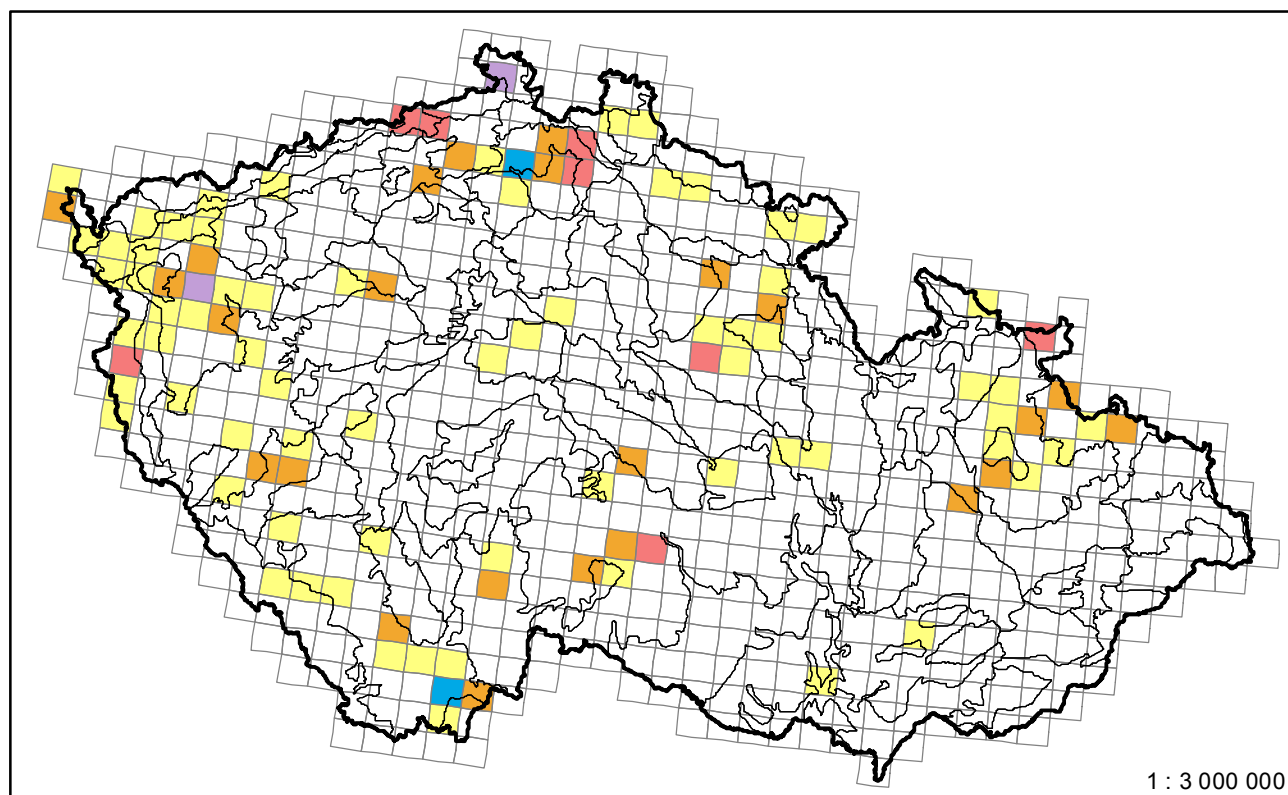
Meliorací a kultivací luk zanikla řada lokalit. Také zastínění statnějšími druhy dřevin má negativní dopad.



Výskyt podle nadmořské výšky

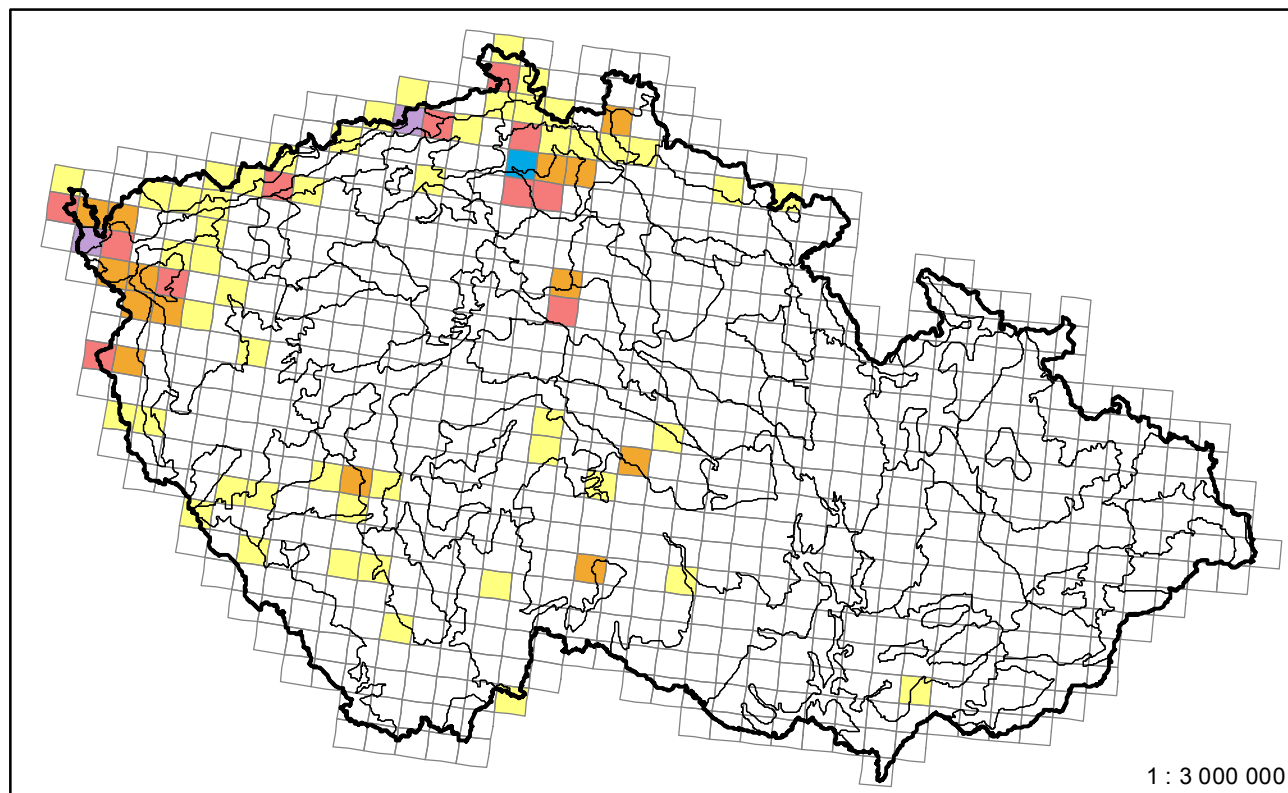


Výskyt do roku 2000



počet lokalit 1 2 - 3 4 - 6 7 - 8 9 - 12

Výskyt po roce 2001



počet lokalit 1 - 2 3 - 5 6 - 8 9 - 16 34